

Boeiend mens Schierbeek herdacht

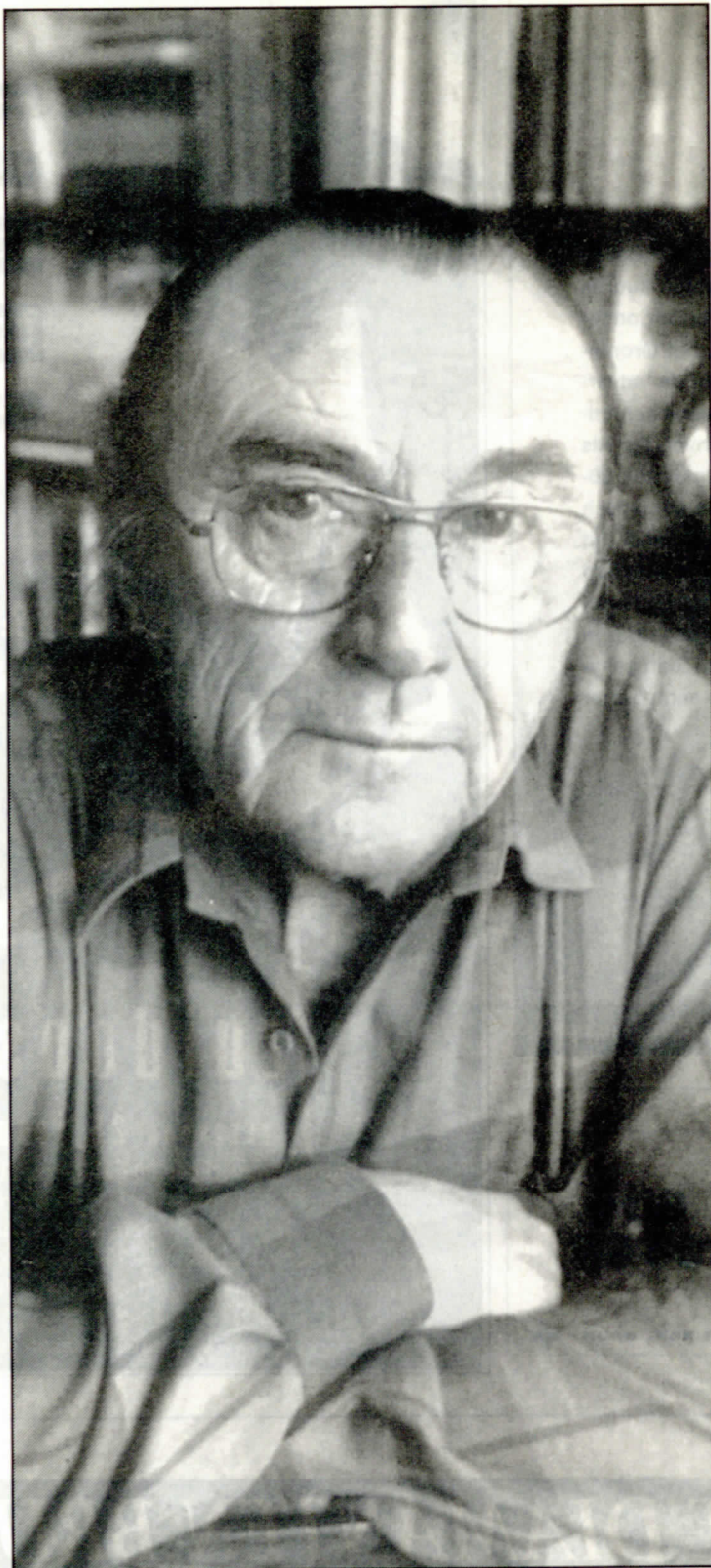
Vorig jaar, kort voor hij 78 zou worden, overleed, de voor een groot deel in Groningen opgegroeide, Bert Schierbeek. Zijn bescheiden plaats in de Nederlandse literatuurgeschiedenis dankt hij vooral aan *Het boek Ik* een veelgelezen experimentele prozatekst. In het literaire tijdschrift Raster wordt hij herdacht door zijn collega's, door zijn vrienden en door zijn vrouw.

Door **Hans Warren**

Thea Schierbeek schrijft onder meer: 'Hoewel ik er tegenop gezien had, ging alles heel gemakkelijk. Op Schiphol zette ik je op de lopende band voor het open controlekastje. Niemand zei iets en aan de andere kant kwam je er gewoon weer uit. In het vliegtuig naar Ibiza stond je op de grond, als handbagage. Naast me zat een dikke man die soms tegen je aanschopte.' Ze is met de as van haar gecremeerde man onderweg naar zijn geliefde eiland Formentera: 'Om één uur zou het gebeuren, dan zouden we je aan de Middellandse Zee geven, de zee waarvan je zoveel hield en waarover je zoveel geschreven hebt.'

Fabriek

Zo indringend, zo eenvoudig en zo persoonlijk zijn de andere bijdragen natuurlijk niet. Maar het gaat minstens even vaak over de mens Schierbeek als over de schrijver Schierbeek. Rudy Kousbroek onthult dat Bert voor hem heeft gevochten, na het uitspreken van de woorden: 'Wie aan Rudy komt komt aan mij'. Kees Fens signaleert dat iedere pose hem vreemd was: 'Soms leek hij recht van de fabriek naar het podium gekomen (...) Ik geloof dat ik hem daarom alleen al zeer sympathiek vond.' Naast een reeks korte essays door onder anderen Graa Boomsma, K. Schippers, Robert Anker en J. Bernlef (die over zijn kennismaking met *Het boek Ik* bericht: 'Het was alsof ik een exploderende granaat in mijn handen hield'), zijn er ook dichterlijke bijdragen. Remco Campert eigende zich voor één keer de poëtische stijl van Schierbeek zelf toe om hem te bezingen: 'Vogel gevlogen/mee met de tegenwind/nu al in China/in Chili/of Beerta/waar ook/de aarde maar is'. In een onbeholpen stukje ('Ik was vijftien en mijn

▲ Zijn weduwe en collega's herdenken de schrijver Bert Schierbeek in het literaire tijdschrift Raster.

Foto:Archief

ervaringen met literatuur stonden nog in hun kinderschoenen') vertelt T. van Deel over zijn wisselende waardering voor Schierbeek.

Geruime tijd was diens literatuur voor hem 'een norm (...) voor hoe het niet moest'. Later vond hij hem 'allerminst onleesbaar'. Er is een gesprek met de auteur uit 1960. De kritieken op zijn prozawerken worden doorgenomen. En Cyrille Offermans bladerde in een weinig bekend reisboek van Schierbeek uit 1965, getiteld tellem, verkenning van een oude afrikaanse cultuur. Maar het is

tekenend voor dit nummer van Raster dat er meer aandacht is voor zulk bijwerk dan voor het hoofdwerk. Iedereen benadrukt wat een aardige man hij geweest is.

Literatuur

Niemand vertelt iets opmerkelijks over zijn literatuur. En misschien is dat nog de meest toepasselijke benadering ook. Want als je zijn snel vervliegende werk overziet, blijkt hij meer een boeiend mens dan een belangrijk schrijver.

DGP 23-1-97
Raster nr. 76 over Bert Schierbeek - 216 pag./fl.25 - De Bezige Bij, Amsterdam.